

NUMMER 9

Franske gangstere møtter for lidt

15. marts 2022 af Thomas Nielsen

0

KARMELA KRIMM: RAMADAN BLUES

999999

Forfatter: Lewis Trondheim
Tegner: Franck Biancarelli
Oversættelse: Michael Gabelgaard Nielsen
Forlag: Forlaget Zoom
Form: 48 sider, hardcover i farver
Vejl. pris: 198,-
Udgivelsesår: 2022
Udgivelsesland: Danmark

Karmela Krimm er en tidligere politibetjent, som blev smidt ud af styrken efter at have påtaget sig hele skylden for en kuldsejlet politiforretning. Nu ernærer hun sig nu som snusket detektiv med hang til utroskabssager.

Den tager vi lige en gang til: Politibetjent som er afskediget i vanære, bliver privatdetektiv. Vi møder hende første gang på et overvågningsjob, hvor hun har sin tidligere kollegas teenagedatter med i skolepraktik. Scenen er sat. Jeps. Karmela Krimm er en veritabel gennemslagskopi af Philip Marlowe. Men udover det helt åbenlyse i dén originalitetsudfordring, er der andet, som er gået

tabt og blevet siddende i kalkerepapiret.

For selvom det er lidt tidligt at konkludere noget allerede her i anmeldelsens andet afsnit, så er Marlowe netop ikke klichéen i den gammelkendte *crime noir*. Det er derimod de mange detektivkopier, der kom efter ham. Hans charme og faktisk hele eksistensberettigelse var sidebensbemærkningerne og de knudrede lommefiler, der så var hængt op på en lidt småtynd *whodunnit*-historie. Han sagde ting, som man dengang ikke kunne ytre, men ganske mange tænkte, og blev dermed et talerør for en gruppe, som aldrig blev tildelt taletid i den virkelige verden. Ved at tage historierne for pålydende og gentage dem til ulidelighed blev klichéerne født, og Marlowe blev kvalt af sine efterfølgere. Karmela Krimm er faretruende tæt på at blive en af dem.

Okay, tilbage til starten. Karmela bliver hyret til en opgave, politiet ikke kan involveres i. Hun accepterer modvilligt og får lov til at låne en bodyguard, Tadj. Uden at afsløre for meget, løser Karmela Krimm opgaven på trods af – og/eller måske netop på grund af – hendes nævenyttige skolepraktikant. Opgaven viser sig dog imidlertid ikke at være helt løst alligevel, så den skal lige løses én gang til, før vi kan blænde over i en scene lidt som i starten. Og dermed er vi kommet hele vejen rundt.

Et relativt stort persongalleri til trods, er der ingen man lærer at kende, endsige får følelser for eller imod. Historiens fundament er tyndt og uvedkommende, mens plottet blot er enkelte tanker, som er strøet ud over siderne. Der er mere end én tegning i bogen, hvor man kan forledes til at tro, at den var lavet i forvejen og partout skulle bruges, plottet uagtet.

Det er selvfølgelig helt i orden, at have en historie som ikke er fuldstændigt vandtæt. Men så kræver det andre ting. Enten skal vi have en Marlowe, som kan udspise sine genvordigheder med historien som bagtæppe, og med dét løfte en historie. Eller vi skal have tegninger, som har kvaliteter, der kan overtage fortællebyrden og give os noget, når vi læser. Franck Biancarelli, som har tegnet Karmela Krimm, har tidligere vist, at han er en fænomenal tegner. Det er naturalistisk og med en klar streg. Men hér falder han for en gangs skyld igennem. Der er enkelte ruder, hvor han med vanlig excellence skaber dynamik og liv, men langt overvejende minder det om stilleben med mennesker frosset fast i indstuderede poseringer. Det skal dog retfærdigvis siges, at mange af disse

SØG

 Søg

NYESTE KOMMENTARER

- Matthias Wivel til [Radio Rackham: Krig](#)
- Henning Andersen til [Radio Rackham: Krig](#)
- Matthias Wivel til [Radio Rackham: Krig](#)
- thomas tomcat til [Kaffe pause med grums i koppen](#)
- Henning Andersen til [Radio Rackham: Krig](#)

FIND OS PÅ FACEBOOK

SENESTE INDLÆG

Glansbilleder med substans

31. marts 2022

0

Tegneserie nomineret til stor børnebogspris

29. marts 2022

0

Dus med dyrene

28. marts 2022

0

Kaffe pause med grums i koppen

27. marts 2022

3

Femi-nichen: These women's work

25. marts 2022

0

hvis bare der er liv, men grænsen mellem skødesløshed og sløseri er hårfin og kan let kvæle dynamikken.

Opbygningen af ruderne er til gengæld forbilledligt lagt ud. Som grafisk produkt betragtet, er det ligefrem et smukt album og i sit farvesprog næsten elegant. I enkelte ruder, bryder figurerne ud og binder historien fast i tegneserietraditionerne. Og det er netop så veltilrettelagt, at det ikke tager overhånd, men bliver et duftende krydderi. Sammen med et virkelig lækkert tryk i hård indbinding, er det svært ikke at nyde produktionskvaliteten.

Nu skal det jo ikke alt sammen være sure opstød. For kigger man lidt på de to hovedfigurer og på det Marseilles de færdes i, så er deres ping-pong faktisk ganske realistisk uden at falde i den klassiske one-liner grøft, og havnebyen er lidt mere jordnært beskrevet end vi ellers ser i *Turen går til Provence*. Det er nok at tage munden for fuld at bruge den bevidsthedsstrøm, James Joyce gjorde så berømt, om deres fremdrift gennem albummet, for der er jo et ganske tydeligt plottet, som driver værket. Men i det små bliver Karmela og Tadj bevæget af andre langt mere dagligdags ting; obsternasige teenagere, almindelig small-talk og tomme maver. Undertitlen "Ramadan Blues" er en snirklet reference til Tadj, som faster gennem historien. I og for sig har heller ikke det nogen stor betydning for plottet, men den sultne og knurrende mave får alligevel en plads i rulleteksterne.

Samlet set kan og bør det altså gøres bedre. Historien, der skal binde de lidt for lemefældige tegninger sammen, holder simpelthen ikke. Og det undrer faktisk lidt, for det er altså et par erfarne herrer, der begge har ydet langt bedre end her. På den anden side er det et album som sine mange fejl til trods, faktisk giver lyst til at læse mere.

9 VI ELSKER TEGNESERIER

– og vi snakker om dem på Facebook. Kom og vær med!

Crime noir, Forlaget Zoom, Franck Biancarelli, Krimitegneserier, Lewis Trondheim, Realisme

DEL PÅ [f](#) [t](#) [@](#) [G+](#) [in](#) [t](#) [✉](#)

Thomas Nielsen

Født samme år som Linda & Valentin; programmør, UX designer, fotograf, illustratør og utålelig blanden-sig-i-alling i et kæmpe ingeniørhus. Bor med sin hustru 1km fra vadehavet, nærmest midt i ingenting. Cykler mere end noget andet - meget hurtigt - og helst i jordhøjde (for i marsken blæser det), spiller musik og tegner (og mange andre ting). Elsker sprog, læser mange, forstår en del og taler de allermest nødvendige.

[◀](#)
[FORRIGE ARTIKEL](#)
[NÆSTE ARTIKEL](#)
[▶](#)

[Hvor kom det hele fra?](#)
[De bedste tegneserier for børn og unge](#)

MÅSKE KAN DU OGSÅ LIDE